

HOTĂRÂREA CURȚII

DIN 11 IULIE 1974¹

Procureur du Roi

împotriva

Benoit și Gustave Dassonville

**(cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare,
formulată de Tribunal de Première Instance din Bruxelles)**

În cauza 8/74,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de Tribunal de Première Instance din Bruxelles, în procedura penală în fața acestei instanțe între

PROCUREUR DU ROI

și

BENOIT și GUSTAVE DASSONVILLE

și în acțiunea civilă între

SA ETS FOURCROY

SA BREUVAL ET CIE

și

BENOIT și GUSTAVE DASSONVILLE

pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolelor 30-33, 36 și 85 din Tratatul CEE,

CURTEA,

constituită din domnii R. Lecourt, președinte, A. M. Donner, M. Sørensen, președinți de cameră, R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, H. Kutscher, C. O Dálaigh, A. J. Mackenzie Stuart (raportor), judecători,

avocat general: domnul A. Trabucchi

¹ Limba de procedură: franceza.

grefier: domnul A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

- 1 Prin Hotărârea din 11 ianuarie 1974, primită la grefa Curții la 8 februarie 1974, Tribunal de première instance din Bruxelles a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, două întrebări privind interpretarea articolelor 30, 31, 32, 33, 36 și 85 din Tratatul CEE, referitoare la cerința prezentării unui document oficial emis de guvernul țării exportatoare pentru produsele care poartă denumirea de origine.
- 2 Prin prima întrebare se solicită să se răspundă dacă o prevedere națională care interzice importul unei mărfi care poartă o denumire de origine, atunci când această marfă nu este însoțită de un document oficial emis de statul exportator și care să ateste dreptul său de a utiliza această denumire, constituie o măsură cu efect echivalent cu cel al unei restricții cantitative, în sensul articolului 30 din tratat.
- 3 Această întrebare a fost adresată în cadrul unei acțiuni penale introduse în Belgia împotriva unor comercianți care au dobândit în mod legal un lot de Scotch whisky aflat în liberă circulație în Franța și care l-au importat în Belgia fără a fi în posesia unui certificat de origine de la vama britanică, încălcând astfel o reglementare națională.
- 4 Din dosar și din dezbateri reiese că un comerciant care dorește să importe în Belgia Scotch whisky aflat deja în liberă circulație în Franța nu poate să își procure un astfel de certificat decât cu mare dificultate, spre deosebire de importatorul care importă în mod direct din statul producător.
- 5 Orice reglementare comercială a statelor membre care poate împiedica comerțul intracomunitar, în mod direct sau indirect, efectiv sau potențial, trebuie considerată o măsură cu efect echivalent cu cel al restricțiilor cantitative.
- 6 În absența instituirii unui regim comunitar care să garanteze consumatorilor autenticitatea denumirii de origine a unui produs, în cazul în care un stat membru ia măsuri pentru a preveni practici neloiale în această privință, trebuie să respecte totuși condiția ca aceste măsuri să fie rezonabile și ca mijloacele de probă solicitate să nu aibă ca efect împiedicarea comerțului între statele membre și să fie, în consecință, accesibile tuturor resortisanților.
- 7 Chiar fără a trebui să se cerceteze dacă asemenea măsuri intră sau nu sub incidența articolului 36, acestea nu ar putea, în niciun caz, în temeiul principiului enunțat în a doua teză a acestui articol, să constituie un mijloc de discriminare arbitrară sau o restricție deghizată în comerțul dintre statele membre.
- 8 Acesta poate fi cazul formalităților cerute de un stat membru pentru justificarea originii unui produs, pe care doar importatorii direcți ar fi, practic, în măsură să le îndeplinească, fără a se confrunța cu dificultăți serioase.

- 9 Așadar, solicitarea de către un stat membru a unui certificat de autenticitate care este mai dificil de obținut de importatorii unui produs autentic care a fost pus în liberă circulație în mod legal într-un alt stat membru, decât de importatorii aceluiași produs provenind direct din țara de origine, constituie o măsură cu efect echivalent cu cel al unei restricții cantitative, incompatibilă cu tratatul.
- 10 Prin a doua întrebare se cere să se răspundă dacă un acord care are ca efect restrângerea concurenței și afectarea comerțului dintre statele membre, atunci când este coroborat cu o reglementare națională referitoare la certificatul de origine, este nul atunci când acordul nu face decât să autorizeze sau să nu se opună la utilizarea acestei reglementări de către importatorul exclusiv, pentru a împiedica importurile paralele.
- 11 Un acord de exclusivitate intră sub interdicția prevăzută la articolul 85 atunci când nu permite, în drept sau în fapt, ca produsele respective să fie importate din alte state membre în zona protejată, de către alte persoane decât importatorul exclusiv.
- 12 În special, un acord de exclusivitate poate aduce atingere comerțului între statele membre și poate avea ca efect împiedicarea concurenței, întrucât concesionarul poate împiedica importurile paralele din alte state membre pe teritoriul care face obiectul concesiunii, datorită combinării efectelor acordului cu efectele unei legislații naționale, care impune în mod exclusiv un anumit mijloc de probă a autenticității.
- 13 Pentru a constata dacă acesta este cazul în speță, trebuie să se ia în considerare nu numai drepturile și obligațiile care decurg din clauzele acordului, ci și contextul economic și juridic în care acesta se situează și, în special, eventuala existență a unor acorduri similare încheiate între același producător și concesionarii stabiliți în alte state membre.
- 14 În această privință, menținerea într-un stat membru a unor prețuri cu mult mai ridicate decât cele practicate într-un alt stat membru poate duce la verificarea faptului dacă acordul de exclusivitate nu este utilizat pentru a-i împiedica pe importatori să obțină mijloacele de probă a autenticității produsului respectiv, impuse de o reglementare națională de tipul prevăzut în întrebare.
- 15 Cu toate acestea, faptul că un acord nu face decât să autorizeze sau să se opună la utilizarea unei astfel de reglementări naționale, nu este în sine suficient pentru a considera acordul nul de drept.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată

- 16 Întrucât cheltuielile efectuate de guvernele Belgiei și Regatului Unit, precum și de Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări.
- 17 Întrucât procedura are, în raport cu părțile din acțiunea principală, un caracter incidental ridicat în cursul litigiului pendinte în fața lui Tribunal de première instance din Bruxelles, este de competența acestuia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA

pronunțându-se asupra întrebărilor adresate de Tribunal de première instance din Bruxelles prin Hotărârea din 11 ianuarie 1974, hotărăște:

- 1) **Solicitarea de către un stat membru a unui certificat de autenticitate care este mai dificil de obținut de importatorii unui produs autentic aflat în liberă circulație în mod legal într-un alt stat membru, decât de importatorii aceluiași produs provenind în mod direct din țara de origine, constituie o măsură cu efect echivalent cu cel al unei restricții cantitative, incompatibilă cu tratatul.**
- 2) **Faptul că un acord nu face decât să autorizeze sau să permită utilizarea unei astfel de reglementări naționale nu este, în sine, suficient pentru a considera acordul nul de drept.**

Lecourt	Donner	Sørensen	Monaco	Mertens de Wilmars
	Pescatore	Kutscher	O Dálaigh	Mackenzie Stuart

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, la 11 iulie 1974.

Grefier

Președinte

A. Van Houtte

R. Lecourt